

[Indenrigsministeren]

Faglige Klub og John Kaffka. Indenrigsministeriet har i den forbindelse anmodet om en brandteknisk kommentar til de to henvendelser. Endvidere har man anmodet om oplysning vedrørende finansieringen af brandvæsenet i København.

Statens brandinspektion har i en skrivelse af 4. oktober 1984, hvoraf en genpart vedlægges, fremsendt den ønskede brandtekniske kommentar. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at brandloven siden 1977 har været gældende for København.

For så vidt angår spørgsmålet om finansieringen af Københavns brandvæsen kan man henvise til lov nr. 91 af 31. marts 1938, der fastsætter nærmere bestemmelser herom.

De fremsendte bilag vedlægges.

Erik Ninn-Hansen

Underbilag

Statens Brandinspektion

Den 4. oktober 1984

Justitsministeriet, 4. kontor
Slotsholmsgade 12
1216 Kbh. K.

Vedr. brandslukning i Københavns kommune.

Idet sagen om brandslukning i Københavns kommune, j.nr. 1984-3301-60, hermed tilbagesendes, skal man udtale:

Siden 1977 har brandloven været gældende for Københavns kommune, hvilket bl.a. medfører, at Statens brandinspektion fører tilsyn med Københavns brandvæsen.

Beredskabet for danske brandvæsener bestemmes ud fra justitsministeriets retningslinier for brandvæsenernes beredskab og materiel, der senest er revideret pr. 1. januar 1984. Det hedder imidlertid i disse bestemmelser:

»I områder med mere end 80.000 indbyggere fastsættes brandvæsenets størrelse efter nærmere vurdering i hvert enkelt tilfælde.«

Statens brandinspektion har derfor i samarbejde med hovedstadsrådets brandudvalg fastsat kravene til samtlige brandstationer i hovedstadsområdet ud fra en særlig vurdering. Området er i princippet delt op i 3 zoner, København og Frederiksberg med et meget højt beredskab, en ring af kommuner omkring København, hvor kravet til førsteudrykningen er noget større end i det øvrige

land, samt et yderområde, hvor kravene til brandvæsenet i det væsentligste svarer til de gældende retningslinier for resten af landet.

Når kravene til førsteudrykningen i Københavns og Frederiksberg kommuner er anderledes end til landets øvrige brandvæsener, skyldes det, at brandrisikoen i disse kommuner er meget større end i nogen anden by i landet. Denne forøgede brandrisiko skyldes

- de mange ældre 4-5 etagers beboelsesejendomme, hvor der ofte er behov for øjeblikkelig og omfattende indsats til personredning
- de meget store områder med tæt bebyggelse og dermed følgende risiko for brandspredning.

Hertil kommer, at antallet af udrykninger i Københavns kommune er ca. 9,2 pr. 1.000 indbyggere mod ca. 5,0 som landsgennemsnit.

For de brandstationer, der er beliggende i den centrale del af København, findes den særlige brandrisiko i hele udrykningsområdet, og stationernes beredskab er derfor udnyttet fuldt ud. For yderstationernes vedkommende findes den særlige risiko i en del af stationernes udrykningsområde; og det større beredskab skal derfor være til stede. Da udrykningsdistrikterne imidlertid også omfatter bydele med lavere brandrisiko, f.eks. parcelhusbebyggelse, vil beredskabet med den eksisterende placering af stationerne ikke kunne udnyttes fuldt ud. Dette gælder f.eks. station Dæmningen, som dog siden 1952 har opnået en bedre udnyttelse af kapaciteten gennem en slukningsoverenskomst med Hvidovre kommune. På denne måde er der opnået en rationalisering til fordel for begge kommuner.

Med venlig hilsen

G. Haurum

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 33:

Forslag til folketingsbeslutning om en folketingsdelegation til Mellemerika.

Af Albrechtsen (VS) og Gert Petersen (SF).